

PREMIJERA »Velika magija« Eduarda De Filippa u splitskome HNK

Licemjerje života: Iz predstave »Velika magija«

Vješta igra stvarnosti i opsjene

Predstava »Velika magija«, u režiji Gorana Golovka, pokazuje kako maštovita, brutalna stvarnost može nadmašiti i iluziju

Andrija TUNJIĆ

Usiljeni smijeh dokonih žena na terasi hotela, kojim počinje komedija »Velika magija« Eduarda De Filippa, koja je u režiji Gorana Golovka izvedena 19. siječnja u splitskom HNK-u, na samom početku nagoviješta puno toga od današnjeg vremena. Ponajprije ukazuje na dosadu vremena i licemjerje života u kojem se sve manje zna što je prava stvarnost, a što virtualna. Plješće se virtualnom, a zviždi stvarnom.

»Igra« pokazuje nemoć čovjeka da uspostavi ravnotežu između detalja stvarnosti i iluzije, jer je stvarnost svojom maštovitom brutalnošću u mnogočemu nadmašila iluziju. Danas pristati na iluziju doista može samo netko tko unaprijed pristaje na igru u kojoj će izgubiti.

Žena u kutiji

»Velika magija« strukturirana je u maniri Pirandella, koji je svoju poetiku sazdao na tezi kako se ne zna što je stvarnost, a što iluzija, no De Filippo ide dalje, on pokazuje kako stvarnost života ništa ne može raskrinkati kao vjera u iluziju.

Raskrinkavanja se prihvatio Calogero di Spleta, prevarani muž, onaj koji je pristao na iluziju u kojoj mu je žena uz pomoć iluzionista Marvuglia završila u naručju ljubavnika. Opsjenar je pomogao ženi da kroz magičnu kutiju pobjegne od muža, kojemu daje malu kinesku kutiju tvrdeći da je žena u njoj.

Od trenutka kada je trikom žena »nestala«, Calogero sumnja u iluziju. Sumnja da mu žena živi zatvorena u maloj kutiji koju ne otvara jer mu je opsjenar rekao da je može otvoriti samo ako vjeruje da je žena u njoj. U protivnom, nikad je neće vidjeti. Strahujući da je neće vidjeti trpi sve dok iluzionistu jednom sav očajan ne kaže: »Molim vas završimo ovu komediju«. Vidjevši da bi iluzija i on mogli biti raskrinkani, Marvuglio uz pomoć sluge i drugih, koji znaju što je stvarno posrijedi, »vraća« ženu.

Četiri je godine Calogero živio između stvarnosti i iluzije. Igrao je dijaboličnu igru u kojoj je čak plesao sa ženinom haljinom. A onda kad se do kraja prepustio iluziji i povjerovao da je žena u kutiji, stvarnost je bila raskrin-

kana. Ipak ne do kraja, jer kad pred sobom vidi svoju ženu, zanijeće da ju poznaje.

Sumorno i komično

Redatelj Golovko režiju je usredotočio na rastvaranja teme čiju je dubinu i sumornost povremeno obogaćivao komičnim detaljima i karakaturalnošću sporednih likova. Premda je predstavi povremeno manjkalo ritma, glavni akteri - Ivica Vidović (Marvuglio) i Frane Perišin (Calogero), svaki na svoj način, opravdavali su joj razlog i davali uvjerljivost. Da je bilo više scena poput scene prelaska žene (Dijana Vidušin) iz magične kutije u svijet nevjere ili scene plesa Calogera s ženinom haljinom, bila bi to više nego dobra predstava dobrih glumaca. Vidovićev opsjenar bio

je životom umorni hotelski zabavljač, čovjek koji je u životu svašta prošao i život shvatio kao igru u kojoj povremeno pristaje biti i plemenit. Frane Perišin svojeg je Calogera razvio u nekoliko smjerova, prvo je bio prepotentan pa zabrinut muž, zatim zburjen čovjek koji pristaje na igru, a na kraju osoba koja shvati da

Predstava je strukturirana u maniri Pirandella, koji je svoju poetiku sazdao na tezi kako se ne zna što je stvarnost, a što iluzija

MAJSTORIJA DE FILIPPA**Iluzija nahranjena vjerom**

Život kao igra, ali opasna igra, tema je i komedije »Velika magija« u kojoj autor igru potpomaže iluzijom, koju »povremeno treba nahraniti vjerom«, koja može biti i prijevara. De Filippo tako misli jer vjeruje da je svaka ljudska sudbina »povezana s drugim sudbinama u jednoj vječnoj igri: velikoj igri u kojoj nam je dano da spoznamo samo nevažne detalje«.

iluzija spašava njegov stvarni život. Važan i lijepi groteskni detalj između njih dvojice bio je Nenad Srđelić, kao sluga Genarino.

U predstavi su još sudjelovali Tatjana Jovanović, Josip Zovko, Andrea Mladinić, Trpimir Jurkić, Ratko Glavina, Vicko Bilandžić, Dara Vukić, Silvana Stanić, Jasna Malec, Andrijana Vicković, Ilija Zovko, Mario Ivančević i Stipe Ivančević.

Olja Lozica je dramaturginja predstave, Tihomir Milovac scenograf, Maca Žarak kostimografkinja, Mirko Krstičević skladatelj, Zoran Mihanović oblikovatelj svjetla, Luka Vidović autor iluzionističkih trikova i Damir Punda oblikovatelj zvuka.